

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

21 februari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over eventuele politieke beïnvloeding bij de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio

Interpellatie van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de werking van het Vlaams Commissariaat voor de Media en de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio

Interpellatie van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de werking van het Vlaams Commissariaat voor de Media en de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio

Met redenen omklede moties

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 21 februari 2002

VOORZITTER : De heer Jos Stassen*– De interpellatie wordt gehouden om 10.20 uur.*

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over eventuele politieke beïnvloeding bij de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio

Interpellatie van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de werking van het Vlaams Commissariaat voor de Media en de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio

Interpellatie van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de werking van het Vlaams Commissariaat voor de Media en de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Carl Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over eventuele politieke beïnvloeding bij de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio en van de heren Keulen en Vandenbossche tot minister Van Mechelen, over de werking van het Vlaams Commissariaat voor de Media en de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, deze zaak is al dikwijls aan bod gekomen. Dit dossier blijft ech-

ter rommelen. De afgelopen maanden werden reeds een aantal geruchten in deze commissie besproken. Gisteren zijn er nieuwe feiten opgedoken in de pers.

Mijnheer de voorzitter, tijdens de afgelopen hoorzitting hebben we kunnen kijken naar een hallucinant schouwspel tussen de griffier en de drie commissarissen. Volgens onbevestigde geruchten werd de griffier van het VCM ondervraagd door het parket. Tijdens de voorbije hoorzitting zwaaide hij met een uittreksel van een nota. We weten niet of het ging om een kabinets-, dan wel een interkabinettennota.

Mijnheer de voorzitter, dankzij u hebben alle commissieleden een uittreksel van die nota ontvangen. Na het lezen van die nota moeten we nog steeds gissen naar het statuut ervan. Om enige duidelijkheid te verschaffen zal ik enkele data geven. Op 17 juli 2001 moesten alle kandidaturen bij het VCM zijn ingediend. Op 25 juli 2001 volgde de ontvankelijkheidsprocedure. Het dossier van Finnpage werd toen bijvoorbeeld onontvankelijk verklaard. Op 24 augustus en 6 september 2001 gebeurde het onderzoek en uiteindelijk volgde de toekenning van de licenties.

De vraag is hoe men aan die nota is geraakt. De nota werd gelekt naar RadioVisie op 13 augustus om 13.48 uur. Dat blijkt uit de e-mailcorrespondentie. Op dit moment is het echter nog niet mogelijk om uitsluitsel te geven waar de nota vandaan komt. Wel is zeker dat ze afkomstig is van een ambtenaar. Hij heeft zichzelf bekendgemaakt, ook bij RadioVisie. Volgens hem situeert het probleem zich deels bij de Franse Gemeenschap en minister Miller. Er wordt dan een hele thesis ontwikkeld dat de Vlaamse Zendmaatschappij Energy Vlaanderen, ook afgekort als NRJ, er hoe dan ook moest bijkomen omdat er problemen waren in Wallonië. Het zou de pasmunt vormen voor het frequentieplan Vlaanderen. Dit alles staat op papier.

Decaluwe

Vorige week heb ik een ingenieur de opdracht gegeven na te gaan waar die e-mail vandaan kwam. Die blijkt verzonden te zijn via hotmail. Uiteindelijk ben ik gestrand bij een server in de UK. Daar worden de gegevens echter niet vrij gegeven zolang er geen gerechtelijk onderzoek is opgestart. We weten echter dat de nota afkomstig is van de ambtenarij. Mochten we erin slagen voorbij de server te raken, dan zouden we precies kunnen bepalen van welke PC de tekst is vertrokken. De nota van twee bladzijden is blijkbaar van daaruit vertrokken. Ook de griffier heeft daarnaar verwezen.

Een cruciaal punt is het statuut van die nota. Het enige wat we weten is dat het er één is van 22 juli 2001. Die datum is niet onbelangrijk, want zoals gezegd moesten op 17 juli 2001 de kandidaturen zijn ingediend en op 25 juli werd over de ontvankelijkheid beslist.

Uit analyse van de nota constateren we een aantal cruciale elementen. Zo vermeldt de nota dat 'hier dient gesteld te worden dat het dossier van Energy Vlaanderen na analyse enkele twijfelachtige elementen kent met betrekking tot de ontvankelijkheidsverklaring.'

Verder wordt ook nog ingegaan op het aandeelhouderschap. Merkwaardig is dat er op een tendentieuze manier wordt gesuggereerd dat die bepaalde groep geen radio-ervaring heeft en niet in staat is uitzendingen te verzorgen. In de nota staat bovendien uitdrukkelijk dat minister-president Dewael dit voorjaar de opdracht gaf aan Concentra en de VUM om een alliantie aan te gaan met de Franstalige radiogroep NRJ, die ook in Vlaanderen actief is. Op dat moment was ze een potentiële kandidaat voor een radiolicentie. De reden waarom de voorkeur ging naar NRJ ligt bij minister Miller van de Franse gemeenschapsregering. Hij moet immers zijn akkoord geven aan het frequentieplan voor de Vlaamse commerciële radio's.

De nota laat duidelijk uitschijnen dat er beïnvloeding is geweest vanuit de Franse Gemeenschap. De vraag is nu wat het statuut is van die nota, want gezien de datum ervan kan het niet gaan om een nota van de ambtenarij. De nota dateert immers van 22 juli. De dossiers kwamen pas binnen op 17 juli en op 25 juli gebeurde de ontvankelijkheidstest. Uit de verklaringen van de voorzitter van het VCM leid ik af dat het evenmin een nota kan zijn van het VCM.

Ik heb allerhande lijsten van initialen van ambtenaren en kabinetsleden overlopen, maar de initialen MVBK kan ik totnogtoe nergens thuisbrengen. De vraag blijft dus welke ambtenaar heeft gelect aan RadioVisie die het bericht op zijn website heeft gezet.

De minister-president heeft in het openbaar dan wel alle uitgevers opgeroepen om te reageren, maar in de nota is er sprake van dat de minister-president 'opdracht geeft aan'. Hoe zit dat deontologisch? Is het dit een taak van de minister-president? Dit alles ruikt toch naar ernstige politieke beïnvloeding. Het cruciale element in het dossier is het statuut van de nota.

Gisteren en vandaag werd opnieuw in de media bevestigd dat er iets niet pluis is met de financiering van Think Media. Er zijn berichten verschenen over Zillion-baas Verstraeten en mogelijk zwart geld. Ik verwijs hiervoor naar de perscommuniqués van Belga. Als na de definitieve afloop van het gerechtelijk onderzoek is gebleken dat er ook maar 1 euro zwart geld in Think Media zit, is dat voor CD&V voldoende om de licentie van 4FM in te trekken.

Tijdens de hoorzittingen en in mijn vorige interpellaties heb ik steeds opnieuw gewezen op een zwak punt in het dossier van 4FM: de problematiek van de financiering en van de achtergestelde obligaties. Ik heb daar scherpe vragen over gesteld, maar ik heb helemaal geen antwoord gekregen. Het is ook merkwaardig dat in de nota's van de eigen administratie van 8 augustus wordt gesteld dat Abafim evenmin in staat is om duidelijkheid te verschaffen. Ik stel enkel vast dat dit een cruciaal element is. Alle opmerkingen ten spijt, was de score voor de zender al bij al goed. Dat doet toch vragen rijzen! Hoe komt het dat die score zo goed was?

Mijnheer de minister, de heer Van Dyck intrigeert me hoe langer hoe meer. Ik heb één interview met de man gelezen. Daarin verklaarde hij: 'Ik zoek de politici niet op, zij zoeken mij op'. Als dat waar is, is dat natuurlijk een verklaring van belang. De heer Van Dyck is een niet onbelangrijke aandeelhouder van Think Media.

Mijnheer de minister, ik blijf herhalen dat u twee cruciale deontologische fouten hebt gemaakt. We hebben reeds gediscussieerd over uw reis naar Korfoe. Voor mij is dat een deontologische fout in de aanloop van een erkenningsdossier. U stelt wel dat u daar als minister niets mee te maken had en dat het VCM onafhankelijk handelt, maar ik beschouw

Decaluwe

het boeken van uw reis in het reisbureau van de heer Van Dyck als een deontologische fout.

De tweede fout heeft te maken met de brief van de heer Van Dyck over de problematiek van de aanpassing van de wetgeving op buitenreclame. Daarin schrijft hij : 'Daaromtrent werd ik, gezien mijn jarenlange ervaring, aangezocht om als adviseur op te treden van de minister van Ruimtelijke Ordening, de heer Van Mechelen.' Wat houdt dat statuut van adviseur in ? Heeft hij zichzelf zo genoemd ? Stricto sensu wordt de lijst van kabinetsmedewerkers in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd, maar toch kan de bewering niet zomaar uit de lucht gegrepen zijn, want de man heeft vergaderingen belegd en heeft contact gehad met het kabinet inzake de problematiek van de ruimtelijke ordening. De brief dateert van 22 mei 2001. Bijgevolg was er al sprake van contacten met de heer Van Dyck tijdens de aanloop van de erkenning van het dossier. Voor mij kan dit deontologisch niet door de beugel. Dit is een zware fout.

Over de rol van de heer Van Dyck zal wellicht een gerechtelijk onderzoek worden gevoerd. In De Morgen staat vandaag dat het gerucht bestaat dat hij bijkomende aandelen heeft gekocht. Ik spreek me daar niet over uit, maar het onderzoek zal uitwijzen of het klopt.

De griffier van het VCM heeft gezegd dat er sprake was van een lek. Tijdens de voorbije hoorzitting stelden de drie commissarissen van het VCM dat ze op een correcte manier hebben gehandeld en niets weten over een lek. Eén van beide partijen spreekt dus niet de waarheid.

Er zijn nu belangrijke dossiers op komst. Een dossier van cruciaal belang is de evaluatie. Er zal worden geëvalueerd wat het verschil is tussen de ingediende dossiers van Q-Music en 4FM en wat wordt uitgezonden. Het VCM heeft een verslag beloofd tegen het einde van de maand maart.

Ik kan me goed inbeelden dat omwille van de vele gebeurtenissen de werking van het commissariaat niet optimaal is. Ik heb contact opgenomen met mensen van de administratie. Het is abnormaal dat dit zolang duurt. In een halfjaar moet dat opgelost kunnen worden. We zijn nu anderhalf jaar verder en de griffier zit nog steeds op zijn plaats – tot 15 april. Er kunnen dan ook vragen worden gesteld over de werking van het VCM.

Mijnheer de minister, ik heb kennis genomen van het verslag van de auditeur van de Raad van State over de problematiek van Finnpage. Op 19 maart zal daarover worden gedebatteerd binnen de Raad van State. Ik citeer uit het verslag : 'Eerder werd er reeds op gewezen dat offertes van de andere ontvankelijk bevonden kandidaten niet bij het administratief dossier werden gevoegd, alhoewel in het derde onderdeel van het eerste middel wordt aangevoerd dat uit het administratief dossier zal blijken dat het VCM ten opzichte van andere kandidaten, inzonderheid de kandidatuur van Energy Vlaanderen, een soepeler houding inzake ontvankelijkheid aannam dan ten opzichte van de ontvankelijkheid van de offerte van de verzoekster'. Dat zijn niet mijn woorden, maar die van de auditeur van de Raad van State.

Mijnheer de minister, het gerucht dat er de zondag voor de toekenning een vergadering is geweest op het kabinet van de minister-president blijft bestaan. Welke interkabinetsnota's of kabinetsnota's werden geformuleerd met betrekking tot de toekenning van de radiolicensies ? Welke vergaderingen werden er georganiseerd door u en de minister-president over de toekenning van de licenties ? Werden er na de afsluiting van de inschrijvingsdatum nog contacten georganiseerd met de indieners zowel door kabinetten, ministers of mensen van de administratie ? In welke mate bent u er na afloop van de hoorzittingen in de commissie voor Media van overtuigd dat het VCM nog op een goede manier kan functioneren ? Over welke mogelijkheden beschikt u om de griffier onmiddellijk te verwijderen uit het VCM en die niet meer in dienst te houden tot 15 april ? Werden ondertussen de commissarissen gehoord door de anti-corruptie-dienst ?

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, samen met de heer Vandenbossche zit ik met heel wat vragen, onder andere over de toekomstige werking van het VCM en over de manier waarop de werking kan worden gewaarborgd.

Ik wil eerst en vooral vanuit de meerderheid de drie commissarissen feliciteren. We blijven erbij dat die mensen hun werk goed hebben gedaan. Zes dossiers doornemen betekent honderden bladzijden papier verwerken. Ze hebben dat op een onafhankelijke en deskundige manier gedaan.

De VLD en de meerderheid pleiten verder voor het voortbestaan van het VCM. De creatie van het VCM en de hervorming van de VRT zijn twee ster-

Keulen

ke realisaties van de vorige minister van Media, de heer Van Rompuy. Ik vind het dan ook spijtig dat CD&V nu zijn eigen geesteskind kapotmaakt. Er wordt weleens gezegd dat revoluties hun eigen kinderen opeten, en ik heb de indruk dat Vlaanderen daar ook iets van kent. We willen een operationeel, slagvaardig en onafhankelijk VCM. Ik pleit er dan ook voor dat het meer middelen en logistiek krijgt. Het VCM heeft een enorme opdracht tot een goed einde moeten brengen met slechts een paar mensen. We pleiten ook voor een spoedige vervanging van de griffier. Ik citeer de voorzitter van het VCM, de heer Coremans: 'We hebben ons uiterste best gedaan, maar we zijn niet verantwoordelijk voor het personeel dat ons ter beschikking is gesteld'.

Er moet wel rekening worden gehouden met een aantal procedures. Zo moet de opzegtermijn van drie maanden, die is ingegaan op 15 januari, worden nageleefd. De functie van griffier moet op dienstdoende basis door anderen kunnen worden uitgeoefend. Het gaat immers niet over een griffier in een administratief rechterlijk college, maar over een ambtelijke functie. Er moet zo snel mogelijk een vervanger komen zodat het VCM opnieuw operationeel wordt.

Daarnaast pleit ik ervoor het VCM fysiek te scheiden van de huidige administratie Media. Met het oog op de discretie waarmee de taken van het VCM moeten worden uitgeoefend, is het goed voor het imago van het VCM om die onafhankelijkheid te visualiseren. De administratie Media blijft dan wel instaan voor het voorbereidend werk zoals het vastleggen van frequentieplannen, het bepalen van de inhoud van zendvergunningen enzovoort. Ze blijft dus een belangrijke opdracht vervullen.

Wat het financieel-economisch luik betreft, heeft de heer Coremans tijdens de hoorzittingen verklaard dat voor veel dossiers gebruik wordt gemaakt van een geijkt stramien, dat wordt klaargestoomd door consultancybureaus. Aangezien het op die manier moeilijk is om die dossiers te beoordelen, lijkt het me aangewezen een beroep te doen op bijvoorbeeld de diensten van de GIMV of de PMV, Participatie Maatschappij Vlaanderen, waar de vereiste deskundigheid en knowhow aanwezig zijn. *(Opmerking van de heer Carl Decaluwe)*

Het lezen van resultatenrekeningen en balansen en het doorgronden van businessplannen vergen immers een aparte deskundigheid.

Ik herhaal nogmaals dat we ons vertrouwen uitspreken in de drie commissarissen. Ik wil sommige collega's dan ook waarschuwen voor lichtzinnige uitspraken. Het gaat hier immers om mensen met een bepaalde reputatie die intussen een staat van dienst hebben opgebouwd bij het Arbitragehof, de Raad van State en bij het Hof van Beroep in Brussel. Het zou bovendien niet makkelijk zijn om voor deze mensen vervangers te vinden. Ik vraag me dan ook af of dit misschien de verborgen agenda is. Als het VCM wordt uitgeschakeld, wordt het mediabeleid immers lamgelegd. Ik denk dan ook aan het dossier van de regionale en de lokale radio's dat steeds dichterbij komt. Als het VCM dan niet meer operationeel is, dan kunnen we daar uitgebreid over discussiëren, maar dan is het einde nog niet in zicht.

We moeten vermijden de politiek te treffen via derden, in dit geval de commissarissen van het VCM. Ik hoop dan ook dat mijn vraag over een verborgen agenda geen realiteit is.

Ik wil nog even wijzen op twee zaken. Hoewel we tijdens de recentste hoorzitting een niet altijd even fraai schouwspel te zien kregen, was in de verklaring van de twee partijen, enerzijds de griffier en anderzijds de drie commissarissen, unisono te horen dat er noch door de politiek, noch door de kandidaten ooit druk is uitgeoefend bij de afhandeling van de procedure. Dat lijkt me een cruciaal punt. De procedure is dus in alle onafhankelijkheid gevolgd, ondanks alle insinuaties.

Wat de voorkennis en de beursstijging van de aandelen van Think Media betreft, vraag ik me net als alle collega's af wie terzake heeft gelekt en wie de poen heeft geschept. Daar wordt nu een gerechtelijk onderzoek naar gevoerd, zowel door de onderzoeksrechter van Antwerpen als door de Beurscommissie. Ik kan dan ook nauwelijks geloven dat we in een Transnuclear-bis-scenario zouden terecht komen. Destijds, in de jaren tachtig, gingen de schuldigen vrijuit omdat het parlement net iets te dynamisch was en het gerechtelijk onderzoek doorkruiste. Daardoor werden de rechten van de verdediging geschonden. Daar durf ik nu echter niemand van verdenken.

Tot slot wil ik het nog even hebben over het dossier van 4FM. Door de hele heisa die daarrond wordt gemaakt, wordt de leefbaarheid van 4FM bijzonder zwaar gehypothekeerd. Het is bijna een kroniek van een aangekondigde dood. Wie zal immers nog investeren, reclamegelden ter beschikking stellen? Daarnaast is 4FM echter ook het ver-

Keulen

haal van mensen die daar werken, naar die radio luisteren en in dat project hebben geloofd.

In naam van de meerderheid wil ik tot slot het vertrouwen in minister Van Mechelen bevestigen. Mijnheer de minister, uit de hoorzitting is gebleken dat de werking van het VCM in een impasse zit. Er is immers geen vertrouwen meer tussen de griffier en de drie commissarissen. Nochtans zijn een aantal belangrijke dossiers zoals dat over de lokale en regionale radio's op komst. Hoe wilt u de werking van het VCM waarborgen ?

De heer Decaluwe heeft tijdens de vorige vergadering opgemerkt dat er vergaderingen zouden zijn geweest op het kabinet van de minister-president en de minister van Media, de zondag voor de toekenning van de licenties. Kunt u hier meer duidelijkheid over geven ? Kunt u bevestigen of naar aanleiding van de toekenning van de licenties, kabinetsnota's of interkabinettennota's zijn opge maakt ?

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal trachten niet in herhaling te vallen. Ik heb een identieke tekst ingediend als de heer Keulen. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

We vormen een goede meerderheid. We wensten eigenlijk gezamenlijk een interpellatie in te dienen, maar volgens het Reglement is dit echter niet mogelijk. We hebben dan maar voor deze oplossing gekozen. (*Opmerkingen van de heer Miel Verrijken*)

Mijnheer Verrijken, u kunt straks uw inbreng doen. Wij zijn zelf de provider. U moet geen opmerkingen maken. U weet zelfs niet dat u stukken hebt ontvangen. (*Gelach*)

We behouden ons vertrouwen in de commissarissen van het VCM. Dat staat buiten kijf. Tijdens de hoorzitting hebben we immers een antwoord gekregen op onze vraag of er al dan niet inmenging, druk of wat dan ook was bij de beslissing van het commissariaat. De drie commissarissen hebben daar klaar en duidelijk op gerepliceerd.

Het functioneren van het VCM moet vanuit een juridisch standpunt worden bekeken. De situatie van de griffier en de verklaringen die hij hier heeft afgelegd maken dat zijn positie moeilijk ligt. De

vraag is of zijn functie dezelfde is als die van een griffier in een administratief rechtscollege. De Raad van State en het Arbitragehof hebben in arresten gesteld dat het Vlaams Commissariaat voor de Media absoluut geen administratief rechtscollege is.

Mijnheer Van Rompuy, u hebt tijdens de zitting van 1 februari 2002 gezegd dat u destijds de materie aan een onafhankelijk rechtscollege had toevertrouwd. Voor de buitenwereld klopt dit misschien wel, maar juridisch is dit niet correct, want het is geen rechtscollege. Het VCM verricht bestuursdaden en neemt beslissingen op basis van dossiers. Het treedt niet op bij administratieve betwistingen. De positie van de griffier is met andere woorden niet dezelfde als die van een griffier in een administratief rechtscollege.

Bovendien heeft de heer Masyn in het organigram helemaal niet de titel van griffier, maar is hij directeur-expert. Hij draagt de titel van griffier. Dit houdt in dat de commissarissen zonder probleem kunnen functioneren in het VCM. De voorzitter van het VCM heeft dit trouwens ook expliciet gezegd tijdens de hoorzitting van 1 februari 2002. Hij voegde eraan toe dat de heer Masyn het commissariaat zou verlaten op 15 april 2002. Ondertussen is het volgens hem absoluut niet onmogelijk om een plaatsvervanger als griffier te benoemen.

We hebben de neiging om de positie van de griffier te overschatten. De heer Masyn had het recht hier verklaringen af te leggen. Hij speelt echter geen enkele rol in de inhoudelijke beoordeling van de dossiers : hij is griffier en niet meer dan dat. De drie commissarissen hebben voldoende juridische en andere ervaring om te zorgen voor de continuïteit van het VCM en om een plaatsvervanger aan te duiden binnen de bestaande administratie.

Indien dit niet gebeurt voor eind maart, dan kan het VCM niet verder functioneren. De evaluatie wordt dan onmogelijk. Mijnheer de minister, ik dring er dan ook bij u op aan om de commissarissen vrij te laten een dienstdoend griffier aan te duiden. Administratief-rechtelijk is dit perfect mogelijk.

Ik wil helemaal niet van de heer Masyn een slachtoffer maken. Indien hij meent dat deze commissie hem nog eens moet horen, dan heb ik daar helemaal geen probleem mee. Het is niet de bedoeling hem monddood te maken. Ik begrijp alleen niet waarom hij niet heeft gekozen voor de normale weg om verklaringen af te leggen. We hadden hem zonder probleem kunnen horen op 1 februari 2002.

Vandenbossche

Het telefoonnummer van het Vlaams Parlement is net zo bekend als dat van één of andere krant.

Mijnheer Decaluwe, wat wilt u bereiken met die nota ? Dat intrigeert me. Het is de inhoud van de nota die belangrijk is. Ik hoop straks te vernemen waar die nota vandaan komt. Waarover gaat ze eigenlijk ? Ze gaat over NRJ. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

De nota is opgedoken in het stuk 'vordering tot schorsing', dat werd ingediend door de heer D'Hooghe van het kantoor Stibbe. Hij is een bekend advocaat en specialist in overheidsopdrachten. In zijn vordering tot schorsing vinden we inderdaad een passage uit die nota terug. De vraag is natuurlijk waarom hij die passage gebruikt. Het is immers een middel voor de mensen van Finnpage om te zeggen dat hun dossier onterecht niet-ontvankelijk is verklaard.

Mijnheer Decaluwe, u moet me nu eens trachten uit te leggen wat de relatie is tussen de nota over Energy en de discussie die wij nu voeren over de toewijzing van de licentie aan 4FM. Bij mijn weten werd Energy geen licentie toegekend. Als er dan al een nota is, dan moet u mij eens zeggen wat de impact ervan is geweest op de beslissing van het Vlaams Commissariaat voor de Media. Daarbij is er nog de fundamentele vraag over de eventuele politieke inmenging die door de nota zou zijn aangetoond. Op dit laatste krijgen we hopelijk straks een antwoord. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u zwaait met een nota over één dossier. *(Rumoer)*

Mijnheer Decaluwe, u moet zich niet opwinden. Heeft Energy een radiolicentie gekregen ? *(Rumoer)*

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Vandenbossche, ik ben ook op de hoogte van het stuk van de heer D'Hooghe. Die nota werd geplukt van een website van RadioVisie. *(Opmerkingen)*

Enkel commissieleden mogen hier het woord nemen. Indien anderen dat doen, moeten ze worden buitengezet.

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, u bent niet degene die moet zeggen wat er moet gebeuren. De heer Masyn zal zich niet meer in het debat mengen, anders moet hij de zaal verlaten. Ook de par-

lementsleden moeten zich echter aan het Reglement houden.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : De nota is afkomstig van de website van RadioVisie. RadioVisie heeft die zelf gekregen op 13 augustus 2002 via een ambtenaar. Ik heb daar de bewijzen van.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer Decaluwe, het gaat er niet om of die nota bij RadioVisie is geraakt, de vraag is of die nota bij het VCM is aangeland en of het VCM iets met die nota heeft gedaan. Natuurlijk heeft het VCM die nota ontvangen. Het is logisch dat het commissariaat die heeft gekregen, want er liep een procedure bij de Raad van State tot schorsing. De raadsman beschikte over de stukken die werden ingediend bij de vordering tot schorsing. Zo simpel is dat.

Indien de commissie voor Media controle uitoefent op de minister van Media, dan gaat het om de werking van het VCM. Die controle slaat op de vraag of het VCM onafhankelijk is opgetreden. Het antwoord daarop is ja. We moeten ook nagaan of de continuïteit van het VCM is verzekerd. Ik heb daarnet gezegd dat er wellicht een juridische oplossing mogelijk is. Wat het lek betreft – en gelet op de evolutie van de aandelen is dat er zeker geweest -, ben ik van mening dat dit niet moet worden onderzocht door de commissie. Er loopt een gerechtelijk onderzoek, en ook de Beurscommissie houdt zich met de zaak bezig.

De relatie tussen het zwaaien met 'geheime' documenten die men op het internet kan raadplegen en het bewuste lek is me niet duidelijk. Indien er een lek is, dan is dat ongetwijfeld doelbewust gebeurd. Ik hoop dat het gerechtelijk onderzoek ons daar enige klaarheid over zal verschaffen. Indien daaruit zou blijken dat de heer Decaluwe gelijk heeft, dan zal het dossier over 4FM onmiddellijk weer aan bod komen in deze commissie.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals u weet, zit mijn fractie in de oppositie. We vinden het echter niet nodig de tekst van de andere oppositiepartij af te schrijven. Men moet een onderscheid maken tussen oppositiepartijen, en zelfs regeringspartijen, die een interpellatie houden en een soort

Verrijken

huldezitting. Gewoonlijk wordt zo'n zitting gehouden met een cocktail in de hand. De meerderheid juicht bij die gelegenheid de minister toe.

Mijn niet-onpertinente vraag is dan ook wie de provider is van deze toch wel bijzondere interpellatie. De oorsprong zou wel eens kunnen liggen in de regering zelf. Ik kan dat echter niet bewijzen. Andere zaken bevreesden ons meer, en die zijn wel bewijsbaar.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de interpellaties van de heer Decaluwe heb ik vorige keren telkens gezegd dat elk parlementslid vrijheid van spreken heeft. Elk parlementslid dat een document indient, weet wat hij doet.

Mijnheer Verrijken, de interpellatie is helemaal niet door de regering geïnspireerd. De heer Keulen, de heer Vermeulen, de heer Stassen, ikzelf en anderen zijn volwassen genoeg om te weten wat we indienen. U had zelf ook een interpellatieverzoek kunnen indienen. Waarschijnlijk was u echter uw documenten kwijt. (*Gelach*)

De heer Miel Verrijken : Mijnheer Vandenbossche, ik heb dat document niet gekregen omdat de bode zich heeft vergist. We gaan de discussie toch niet verlagen tot dat niveau ! U bezigt trouwens een pseudo-juridisme. Ik ken dat wereldje goed genoeg om te weten dat men zich daar veilig in kan voelen.

U vraagt of de betrokken griffier wel een griffier is. In de juridische zin is hij dat natuurlijk niet, want hij is niet door de koning benoemd en hij heeft geen eed afgelegd. Drie kwart van uw tijd hebt u aan dit punt besteed. Er zijn toch wel interessantere zaken te zeggen, zelfs voor een 'kritisch' lid van de meerderheid !

Ik val hier het VCM niet aan en zeker niet de personen die er deel van uitmaken. Wel heb ik enkele vragen over de werkwijze en de maatregelen die minister had kunnen nemen ten aanzien van bepaalde feiten. Ik wil niemand persoonlijk aanvalen, maar het is toch toegestaan om kritiek te geven op rechters ? Het Hof van Beroep hervormt trouwens één derde van de vonnissen in België. Ik wil de betrokkenen niet in hun eer aantasten, maar ik heb een aantal belangrijke opmerkingen.

Tijdens de tweede hoorzitting werd aan de leden van het VCM gevraagd waarom ze geen hoorzitting hebben gehouden. Het ware toch goed geweest om de mensen van de zenders aan de tand te voelen, want alles wat ze voorstelden was gebaseerd op wishful thinking en ze hebben gelogen over het financieel plan, in tegenstelling tot de eerste gegunde zender die wel van alle markten thuis is en over allerlei technische apparaten beschikt. Van de tweede zender was de apparatuur nog een toekomstdroom en de medewerkers waren nog niet benoemd. Hun vedetten, technici en mensen van de muziek waren nog niet bij naam genoemd en konden dus nog niet worden bekritiseerd.

Waarom heeft het VCM geen hoorzitting georganiseerd ? Wij zouden er als parlementsleden, van eender welke partij, niet over twifelen om de betrokkenen te horen. Het gaat immers over het velen van een eindoordeel. Het ging immers over veel geld, en veel geld leidt in dit land helaas al te makkelijk tot corruptie. We moeten niet enkel de regels zo goed mogelijk volgen, maar we moeten ook zo goed mogelijk op de hoogte zijn van de realiteit van een dossier. Heeft er in de wereld ooit al een rechter een oordeel uitgesproken zonder eerst de partijen te horen ?

Als antwoord op de vraag van de heer Decaluwe waarom hij geen gebruik heeft gemaakt van het hoorrecht, antwoordde de voorzitter van het VCM dat hij dat had moeten doen, maar dat er geen tijd voor was. Het is dan ook logisch dat de zaken verkeerd lopen. De voorzitter had er tot 17 september tijd voor. Als ik lid was geweest van het college, zou ik zelfs mijn laatste dag en laatste uur hebben benut. 12 dagen voor het verlopen van de termijn, was het verslag echter al klaar ! Het is dus niet waar dat het VCM over onvoldoende tijd beschikte, maar ik kan het de voorzitter niet kwalijk nemen dat hij zich probeert te verdedigen.

Het woord 'juridisch' wordt nogal vaak gebruikt door mensen die niet zeker zijn van hun stelling. Op een punt mankt de zaak echter helemaal en de minister had moeten optreden. Hij zal straks wel zeggen of dat mogelijk was.

De voorzitter : Mijnheer Verrijken, als u het decreet kent, weet u wat de minister kan en niet kan.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, ik beschik over voldoende kennis van zaken om mijn betoog te houden.

Verrijken

Ik heb alle respect voor de juridische kennis van de commissarissen, want over andere kennis beschikken ze niet. Ze zijn immers niet bevoegd op muzikaal, noch op technisch vlak. Ze beschikken zeker niet over voldoende kennis op het vlak van de financiële planning – dat zeggen ze trouwens zelf. Geen enkele rechter van een handelsrechtbank zou het in een eenvoudige zaak wagen om iets op papier te zetten zonder eerst een expert-boekhouder of een accountant aan te stellen.

Ook het VCM heeft dat gedaan, maar heeft daarbij een democratische fout gemaakt. Het heeft zich immers gericht tot de Vlaamse Gemeenschap, afdeling budgettering. Ons aantal ambtenaren is een wereldrecord – 1 miljoen – en het is een ziekte van de Belgische staat om altijd experts van buiten de administratie aan te stellen. Het gelukkig maken van politieke vrienden, maakt immers deel uit van dit regime. Het VCM heeft dat als eerste niet gedaan, maar nochtans was het in deze wel op zijn plaats geweest. Het VCM heeft Abafim geconsulteerd en die heeft de businessplannen geanalyseerd en beoordeeld. Als dat geen incest is ! Er zijn toch firma's genoeg om dergelijke plannen onder de loep te nemen. Het ging trouwens over een plannetje dat helemaal gebaseerd was op wishful thinking, want er was geen geld. Een aantal gangsters zaten vol ongeduld te wachten om te kunnen toeslaan. Andere firma's hadden veel wijzere inlichtingen kunnen verschaffen aan de wijze rechters.

Ik heb nog een louter politieke opmerking. Dat we iemand kwetsen, hoort bij de gevaren van onze job. De vorige regering heeft de heer Flamez in de commissie binnengesmokkeld. Juridisch is dat verdedigbaar. De man is jarenlang advocaat geweest van de groep Van Thillo. Voor deze jarenlange gebruiker van de balie – iets waarvoor we respect moeten hebben – is het blijkbaar toegestaan om een vroegere cliënt van hem aan te vallen, weliswaar in een ander proces. Uit kiesheid en misschien uit politiek avantgardisme, heeft de nieuwe regering niet voor hem, maar voor iemand anders geopteerd : voor de heer Albrecht.

Uit vele krantenberichten heb ik kunnen opmaken dat die man politiek verbonden is met de VLD. Ik heb hem gevraagd hoe het zat, en hij antwoordde dat hij jarenlang adjunct-kabinetschef is geweest van toenmalig minister van Cultuur Dewael. Het gaat dus niet over een ambtenaar die een politieke kleur heeft, maar over een ministeriële medewerker van een partij die nu aan de macht is. Die man wordt benoemd in de plaats van een advocaat die

in een vroegere zaak een cliënt heeft verdedigd. Op het vlak van balietucht was dat perfect verdedigbaar. De aanstelling van de heer Albrecht is een vieze politieke zaak. Dankzij de politieke bescherming kent de man een schitterende loopbaan. Iedereen weet wel dat heel wat kabinetsleden als bij wonder als hogere magistraten worden benoemd op de dag dat de regering valt.

Mijnheer de minister, er is nog meer. Soms doet u zich heiliger voor dan de paus, maar dat gaat niet altijd en dan voelt iedereen aan dat u de waarheid niet spreekt. U bent een beetje te ver gegaan in uw verdediging. U vertelde ons dat u voor het reisbureau Ulysses hebt gekozen omdat het is gespecialiseerd in reizen naar Griekenland. De naam van het reisbureau pleit alvast in uw voordeel. Uw partijgenoot en vriend, minister Gabriels, heeft via hetzelfde bureau echter al een aantal andere snoepreizen gemaakt : van Lapland tot in Nieuw-Zeeland ! Het reisbureau kan bijgevolg bezwaarlijk een specialist in Griekenlandreizen worden genoemd ! U kent de heer Van Dyck en u kent hem al lang. Waarom geeft u dat niet toe ? Hij vertelt trouwens dat de politici naar hem komen en niet omgekeerd.

Het is gevaarlijk om het over hem te hebben, want we bevinden ons op de grens van een juridische en een politieke aangelegenheid. We moeten dan ook bijzonder kies te werk gaan, want aan iemand die misschien schuldig is, mogen we geen wapen verschaffen door hem te dwingen allerhande dingen aan de commissie te laten vertellen.

Ten eerste, het VCM stond voor een onmogelijke taak. Met alle respect, maar juristen – hoge magistraten – waren zeker niet de geknipte personen voor de job. Een tweede, nog belangrijker punt is dat inzake de financiële planning te rade werd gegaan bij de administratie van de Vlaamse regering. Ik begrijp niet hoe hoge magistraten zoiets konden doen. Ik zou mij daar nooit aan wagen. Ten derde was de minister beter niet naar Korfoe gegaan vorige zomer. Het zou goed zijn dat hij ons nu de waarheid vertelt – want daar is hij goed in – en ons uitlegt welke banden hij heeft met de heer Van Dyck. Ik ben ervan overtuigd dat we daardoor een meer serene kijk op de zaak zullen hebben. Wie weet stellen we vast dat alles prima is verlopen.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer de voorzitter, ik verwijs in grote lijnen naar mijn uiteenzetting in de plenaire vergadering van 6 februari 2002. Net als de collega's van CD&V heb ik opgeroepen tot se-

Vermeulen

reniteit in het debat. Vandaag werden daartoe bewonderenswaardige pogingen gedaan.

De heer Vandenbossche heeft toen gesteld dat het dossier op een heel ordentelijke wijze in delen moeten worden gescheiden. Dat is een essentiële opmerking. Het gaat ten eerste over de onafhankelijkheid van de beslissing. Die wordt door niemand in vraag gesteld. Ten tweede gaat het over de werking en omkadering van het commissariaat. Ik heb daar in het voorjaar een interpellatie over gehouden, want ik maakte me grote zorgen. Ik sluit me aan bij de vragen van de heren Keulen, Vandenbossche en Decaluwe. Ten derde was er het probleem van de vermeende voorkennis, maar daar zijn andere instanties mee bezig. Laten we de drie dossiers gescheiden houden.

Ik heb toen ook gewezen op het gevaar van een geruchtenmolen waarbij het ene gerucht het andere versterkt. Ik heb daarbij verwezen naar mijn verleden als scenarist en gezegd: 'Geef me twee feiten en ik schrijf een verhaal, geef me drie geruchten en ik maak een soap'. Het VCM is echter te belangrijk om er een soap van te maken. Het is belangrijk dat de vragen over de werking grondig worden beantwoord, maar laat ons de sereniteit bewaren zodat het VCM versterkt uit deze discussie kan komen.

Het is niet onbelangrijk dat het een beleidsoptie was, die decretaal is vastgelegd, om vertrouwen te schenken aan het VCM en aan de commissarissen. Een aantal taken hebben we bewust losgekoppeld van de politieke besluitvorming. We kunnen het ons niet permitteren om eerst vertrouwen te geven en daarna alle gezette stappen met wantrouwen te bekijken.

We moeten die discussie voor onszelf in heel veel dossiers goed voor ogen houden. We geven vertrouwen aan mensen met een goede reputatie. Werken is slechts mogelijk als dat vertrouwen gehandhaafd blijft. Laat ons de sereniteit en de helderheid in dit debat bewaren. Ik ben benieuwd naar de antwoorden van de minister.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal proberen systematisch op de vragen te antwoorden.

De aanleiding voor deze interpellatie is de uitspraak van de griffier tijdens de hoorzitting van 8

februari met het VCM. Ik citeer: 'Tijdens het verloop van de werkzaamheden op het VCM deed er een geheim document de ronde dat niet afkomstig was van het VCM of van de administratie, maar dat vermoedelijk tussen kabinetten werd doorgespeeld'.

Op zijn verzoek heb ik de heer Masyn na deze commissiezitting ontvangen. Hij heeft me het bewuste document overhandigd. In eer en geweten kan ik stellen dat het de eerste keer was dat ik kennis nam van dit document. Het draagt linksboven de titel 'Analyse 22072001/Erkenning/MVBK'. Ik weet absoluut niet van wie dit document komt. Het komt zeker niet van mijn kabinet. Mijn medewerker voor media, mevrouw De Coen, zit hier naast mij en heeft de initialen HDC. Ik heb ook bevestiging gekregen van de directeur-generaal van de administratie Media, de heer Van de Velde, dat niemand van de administratie dergelijk document heeft opgesteld. Ik heb ook contact opgenomen met het kabinet van de minister-president. Ook daar heeft niemand weet van dit document. Mijnheer Decaluwe, het is voor mij dus een even groot raadsel als voor u.

Wel hebben we op de website van RadioVisie het bericht kunnen terugvinden waarin de gegevens van deze nota zijn verwerkt. Er heeft geen enkele interkabinettenwerkgroep vergaderd over dit radiodossier nadat het decreet tot stand is gekomen en het uitvoeringsbesluit werd opgemaakt. Ik ben daar erg formeel in.

Ik heb de heer Coremans als voorzitter van het VCM gevraagd om ook zijn visie te geven over dit document. Ik heb dit schrijven inmiddels ook overgemaakt aan de voorzitter van de commissie. Het is wel interessant om uit zijn antwoord een paar passages te citeren. 'In bijlage zend ik u het document dat door de heer Masyn [...] als geheim document wordt aangewezen. [...] Het bedoelde stuk is voor het eerst opgedoken in de vordering tot schorsing die door meester D'Hooghe – Kabinet Stibbe – voor Finnpage OY op 24 augustus 2001 bij de Raad van State is ingeleid. Over die vordering heeft de Raad van State, zoals ik op 1 februari 2002 in de hoorzitting heb vermeld, afwijzend beschikt bij arrest [...]. Dat stuk is, via de raadsman van het VCM, door het kantoor Stibbe op 27 augustus 2001 aan het VCM meegedeeld en mij door het VCM op 28 augustus 2001 doorgefaxt. Bovenaan het document staat 'Analyse 22072001/Erkenning/MVBK'.

Het stuk was mij voordien onbekend en heeft nimmer deel uitgemaakt van een of ander dossier van aanvraag om erkenning. Het stuk was door meester

Van Mechelen

D'Hooghe aangebracht ter ondersteuning van het middel, derde onderdeel, waarbij werd aangevoerd dat het VCM het gelijkheidsbeginsel zou hebben geschonden. Ik voeg de desbetreffende passus uit de vordering tot schorsing bij de brief (bijlage 2).

Belangrijk is de passus in die vordering. Zo wordt met betrekking tot de ontvankelijkheid van het dossier van Energy Vlaanderen gesteld : 'dat het dossier van Energy Vlaanderen na analyse enkele twijfelachtige elementen kent met betrekking tot de ontvankelijkheidsverklaring. Er zijn moeilijkheden op het vlak van de vennootschapsvorm en de statuten, de onafhankelijkheid van een aantal bestuurders en het financieel plan'.

Die passus is belangrijk omdat hij, althans naar mijn mening, toelaat aan het document enige datering te verlenen. Tenzij moet worden aangenomen dat de vermelding 'Analyse 22072001/Erkenning/MVBK' waarvan boven in deze brief al melding is gemaakt, een waarde van datering zou hebben. Maar dan is, zoals hierna wordt uiteengezet, de analyse geschied aan de hand van een voorbijgestreefd dossier, dus zonder waarde in de afhandeling van het erkenningsdossier.'

Dan geeft de voorzitter een opsomming van data. Hij weerlegt wat door de raadsman van Finnpage naar voren werd gebracht. Ik citeer : 'In dat dossier bevindt zich de notariële akte van oprichting van NV Energy Vlaanderen van 9 juli 2001 en een uittreksel van het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2001. Het eerste bezwaar van meester D'Hooghe valt dus weg.'

De voorzitter komt dan tot de volgende conclusie : ' Zeker is dat die analyse geen deel heeft uitgemakt van de dossiers die we hebben onderzocht. Voor het overige kan ik niet anders dan bevestigen wat ik hieromtrent ter hoorzitting van 1 februari 2002 heb verklaard. Mijn verplichting van dossierkennis laat me niet toe te fantaseren. Ik heb geen bezwaar dat deze brief met bijlagen aan het Vlaams Parlement wordt meegedeeld'. Ik heb deze brief dan ook overgemaakt aan de voorzitter van de commissie.

Ik kan als minister van Media alleen maar bevestigen dat dit geen document van mijn kabinet is. Het heeft ook nooit het voorwerp uitgemaakt van een interkabinettennota. De voorzitter van het VCM heeft ook slechts kennis van die twee pagina's van de nota. Ik zal de nota niet voorlezen omdat dit geen besloten zitting is. Er staan namelijk namen

van aandeelhouders in en biedingen op aandelen die zelfs op mijn kabinet niet bekend zijn. Dit behoort niet tot het normale werk van een interkabinettenwerkgroep.

De 'onderschatte' radiomacht van een Waals minister laat ik voor de verantwoordelijkheid van de auteur van de nota. Het stemt ons gelukkig dat de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap opnieuw de goede weg opgaan. Een nieuwe rechtelijke uitspraak geeft Vlaanderen een duwtje in de rug om te proberen met gezond verstand voor eens en altijd de coördinatie tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap tot een goed einde te brengen.

Dan was er een vraag over een vergadering die werd georganiseerd door de minister en de minister-president. De minister-president heeft in een brief – onder meer aan de voorzitter van dit parlement – uitdrukkelijk gezegd dat hij op zondag 2 september deelnam aan de Gordel. Hij heeft die dag ook spek met eieren gegeten bij de burgemeester van Zaventem. Nadien heeft hij nog een diner gehad. Ikzelf ben die zondag naar een voetbalwedstrijd geweest, toevallig tegen een Kortrijkse ploeg. Ik heb daar aangename gesprekken gevoerd met het bestuur van Kortrijk. Uit de toegangscontrole op het kabinet van de minister-president blijkt dat er op die dag geen vergadering heeft plaatsgevonden. De minister-president stelt daarenboven dat er dienaangaande nooit een dergelijke vergadering bij hem heeft plaatsgevonden, ook niet op een andere dag. Ik neem aan dat ook deze brief aan de commissieleden zal worden overgemaakt. Blijkbaar is die zondag om 19.28 uur wel een brave raadgever van begroting op het kabinet geweest. Ik kan verder in eer en geweten zeggen dat er ook bij mij op geen enkele andere dag een dergelijke vergadering is geweest.

Dan was er nog de vraag of er nog contacten zijn georganiseerd met de indieners door zowel kabinetten, ministers of mensen van de administratie. Het antwoord daarop is negatief. Dit wordt me ook meegedeeld door de minister-president.

Ik heb er in deze hele procedure over gewaakt dat het VCM alle kansen zou krijgen om in de grootst mogelijke neutraliteit en onafhankelijkheid te beslissen. We waren er ons van bewust dat dit een delicate oefening zou zijn. Ik herinner me de debatten van 1997 in deze commissie nog levendig. Sommige leden waren sceptisch. We hebben toen hoorzittingen gehad met de VRT die stelde dat de FM-band te vol was en dat er niets meer bijkon. We hebben toen bewezen dat dat toch mogelijk was. We hebben afspraken gemaakt met de VRT. We

Van Mechelen

hebben de beschermingsgraad teruggebracht en we zijn toen kunnen starten. Ik heb altijd goed beseft dat er meer gegadigden zouden zijn voor de twee pakketten en dat dat stof tot discussie zou opleveren. Ondanks de discussie over de toewijzing heeft echter geen enkele van de andere kandidaten een procedure ingespannen bij de Raad van State. Dat zegt voor mij heel wat.

Volgens u stelt de heer Van Dyck dat hij de politici niet opzoekt, maar dat zij hem opzoeken. Ik laat die woorden voor zijn rekening. Ik weet wel dat hij in het dossier waarin hij zich adviseur noemt, mij heeft opgezocht. Hij was trouwens niet alleen. De eerste vergadering heeft plaatsgehad op 2 augustus 2000, waar hij trouwens niet aanwezig was. Er waren wel mensen van More 'O Ferrall met betrekking tot een dossier dat nog was opgesteld door voormalig minister Baldewijns. Er is maanden vergaderd met een stuurgroep en een erg gedetailleerde nota opgemaakt. Het ging bijvoorbeeld over de oppervlakte van een reclamepaneel bij het te huur stellen van een woning. Mijn administratie heeft toen het volgende gesteld: 'Een dergelijke betuttelende houding voor het hele Vlaams Gewest is niet aangewezen. Conform het subsidiariteitsprincipe betreft het hier eigenlijk een specifieke gemeentelijke bevoegdheid. Via een omzendbrief zou kunnen worden aangegeven dat hiervoor een gemeentelijk stedenbouwkundige vergunning of een convenant de aangewezen methode is.'

Nadien zijn er nog vergaderingen geweest, onder andere op 23 maart 2001 omdat een aantal advocatenkantoren zich in het debat kwamen mengen.

Op 12 juni 2001 heeft op mijn kabinet dan inderdaad een vergadering plaatsgevonden waarop de heer Van Dyck aanwezig was samen met ambtenaren van Arohm. De heer De Corte van Arohm was de verslaggever van de nota. Mijn opmerking was dat ze hierover met elkaar moesten discussiëren. Er moest duidelijkheid komen over het standpunt van de sector en van de administratie.

Mevrouw Moës, directeur van de Moregroep en echtgenote van de heer Goris, heeft gezegd dat de heer Van Dyck zich wel adviseur kon noemen, maar ze voegde er onmiddellijk aan toe dat hij de sector niet vertegenwoordigde. Daarop zijn er opnieuw vergaderingen gevolgd met de Moregroep. Laten we duidelijk zijn: hij was niet mijn adviseur. Hij heeft inderdaad een gesprek met mij gehad, zoals zoveel anderen. Ook het advocatenkantoor

Poppe was daar op een bepaald moment bij betrokken.

Indien een bepaalde zeer te respecteren politicus en de heer Lernout op mijn bureau komen en er gebeuren daarna accidenten, dan zegt dat niets over die politicus. Een ander politicus is bij mij geweest met de heer Bastiaens. Ze hebben me toen heel veel geld gevraagd. Zulke zaken brengen de reputatie van de – in dit geval – oud-minister niet in gevaar. Het is niet omdat men contacten heeft, dat men betrokken is bij bepaalde zaken.

Mijnheer Verrijken, ik besef terdege dat we de grootste kiesheid aan de dag moeten leggen. Ik herhaal dat mijn reis een zuiver familiaal karakter had. De heer Van Dyck was daar ook. Ik laat het voor uw rekening om te zeggen wie wie heeft opgezocht. Ik ben formeel dat het om een reis in familielieverband ging. Ik heb de reis geboekt bij de directeur van het agentschap.

Ik heb tijdens mijn leven hard moeten werken. Van mijn vader zaliger heb ik geleerd: 'les bons comptes font les bons amis'.

Hoe moet het nu verder met het VCM? De voorzitter van het VCM heeft me meegedeeld dat de aantijgingen die tijdens de hoorzitting aan het adres van het Vlaams Commissariaat voor de Media en van de commissarissen zijn gemaakt ten zeerste betreurd worden door de commissarissen. Ze laten weten dat ze aanvaarden dat een ambtenaar zich verweert als hij zich in zijn eer geraakt voelt. De commissarissen hebben natuurlijk een onaangenaam gevoel maar achten het wederzijds vertrouwen tussen hen en de griffier niet in die mate geschonden dat elke verdere samenwerking onmogelijk is. Niet alle dossiers zijn bovendien even delicaat als die welke betrekking hebben op de toekenning van de radiolicenties.

In deze context heeft de voorzitter van het VCM geoordeeld dat de werkzaamheden kunnen worden voortgezet. Het VCM heeft afgelopen vrijdag in aanwezigheid van de griffier vergaderd. De normale dagorde werd daarbij afgewerkt.

Tijdens mijn gesprek met de griffier heeft hij gezegd dat ook hij zich heeft geëngageerd om zijn opdracht volledig en correct te blijven vervullen tot 15 april 2002. Hij wees daarbij naar de belangrijke taak die nog moet worden uitgevoerd met betrekking tot het tijdig opstellen van het jaarverslag. Hij heeft ook toegelicht wat zijn werkzaamheden waren. De heer Masyn heeft met zijn capaciteiten

Van Mechelen

steeds getuigd van een voldoende inzet voor het VCM.

De vraag van het commissariaat om iemand met een meer specifieke opleiding en competentie aan het hoofd te zetten van de griffie houdt geen oordeel in over de waarde en de inzet van de persoon in kwestie. Gelet op de aard van de notulen en de beslissingen is het misschien beter dat iemand wordt aangesteld met een ruime juridische bagage.

Artikel 116 quinquies van het decreet stelt dat het VCM bestaat uit een voorzitter, twee commissarissen en drie plaatsvervangers. Er wordt ook verwezen naar het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 tot vaststelling van de personeelsformatie van de griffie. De griffie bestaat uit een directeur, twee adjuncten van de directeur en een deskundige. Als er geen deskundige is, kunnen er drie adjuncten van de directeur zijn.

Er is dus geen sprake van een griffier, wel van een griffie. De griffier die de leidinggevend ambtenaar is van de griffie, heeft geen eed afgelegd. Ik sluit me dan ook aan bij de visie van de voorzitter. Tijdens de hoorzitting heeft hij gezegd dat indien de voorzitter het nuttig mocht oordelen, hij steeds kan beslissen dat een ander ambtenaar als griffier of als secretaris optreedt van het VCM.

Ik heb zestien stappen ondernomen sinds de brief van 27 oktober 2000. In de brief stond dat de voorzitter van het VCM een ander type griffier met andere capaciteiten wenste. Op het kabinet van de minister van Welzijn is men daar niet onmiddellijk op ingegaan. De kabinetschef heeft me laten weten dat de heer Masyn geaffecteerd was bij de afdeling Inspectie en Toezicht van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Hij is opgenomen in het personeelsplan WVC01, aansturen van voorzieningen. Dit personeelsplan is bijna klaar. Het zal binnenkort aan minister Vogels ter goedkeuring worden voorgelegd. De conclusie is dat dit eerst moet zijn afgewerkt vooraleer er sprake kan zijn van een heropname.

In een fax van 30 november 2001 staat : 'Dit betekent in concreto dat in de meest optimistische hypothese dit zal kunnen gebeuren voor 1 april 2002.' Dit blijkt nu ongeveer te kloppen. Ik hoop dat de griffier zal doen wat we hebben afgesproken in goede verstandhouding met de commissarissen. Indien de commissarissen oordelen dat ze voor een bepaald dossier een andere werkwijze moeten han-

teren, dan neem ik aan dat de voorzitter zijn verantwoordelijkheid zal opnemen.

Het belangrijkste deel van het debat gaat over de toekomst van het VCM. Mijnheer Van Rompuy, het commissariaat werd opgericht in 1997. U weet dat ik toen samen met de heer Denys, de heer Geysels en anderen een vurig betoog heb gehouden om een zo goed mogelijk decreet af te sluiten. Tijdens de eindstemming werd het decreet goedgekeurd met 8 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Wij hebben niet tegen gestemd, maar we waren wel bezorgd over de scheiding tussen de conformiteitscontrole en de opportuniteitscontrole. We vreesden dat zich problemen zouden voordoen, en nu blijkt dat ik er toen niet zover naast zat. We hebben getracht zowel in het decreet als in de uitvoeringsbesluiten zoveel mogelijk facetten op te sommen. Op een bepaald moment moet er echter een beslissing worden genomen. De commissarissen worden daar nu op afgerekend. Ik had al in 1997 gezegd dat dit het gevoelige punt was.

De heren Vandenbossche, Decaluwe, Keulen en Van Wallendael hebben toen gevraagd hoe het VCM diende te functioneren. We hebben daar toen lang over gedebatteerd. Ik lees voor uit het verslag : 'Daarop wordt door de heer Dirk Van Mechelen op de tweede paragraaf een amendement ingediend dat ertoe strekt dat het commissariaat kan beschikken over een eigen autonome personeelsformatie. De indiener pleit nadrukkelijk voor een verzelfstandiging van het commissariaat naar analogie met de openbare omroep. De minister kant zich tegen het amendement omdat het commissariaat een zeer kleine entiteit zal zijn met een eigen juridische structuur, zonder regeringscommissaris. Hij verklaart dat hij geen machtiging heeft van de regering om meer personeel te rekruteren en dat de regering terzake een financieel plan goedgekeurd heeft.'

Ik herinner me trouwens dat toenmalig minister Van Rompuy tegen de heer Van Wallendael heeft gezegd dat zijn collega van Ambtenarenzaken, minister Van den Bossche, niet akkoord kon gaan met meer personeel.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister, ik heb toen off the record aan de heer Denys gezegd dat als bij het oprichten van zo'n instelling wordt geopteerd voor het rekruteren van zelfstandig personeel, en voor de uitwerking van een personeelskader van mensen die niet uit de administratie komen, het minstens vijf jaar zou duren eer het commissariaat zou werken. Op termijn moet ik

Van Rompuy

u gelijk geven. U hebt toen een goed voorstel gedaan, maar om praktische redenen ben ik er niet op ingegaan.

U kampt nu trouwens met gelijkaardige problemen, want u zoekt al bijna twee jaar naar een vervanger voor de heer Masyn. De administratie kampt met een groot probleem van mobiliteit van het personeel en van het rekruteren van nieuwe mensen. We worden allemaal geconfronteerd met dat probleem.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, het is misschien beter om de draad opnieuw op te nemen. Ik voel veel voor het voorstel van de heer Keulen, dat werd gesteund door de heer Decaluwe, om de huisvesting van het VCM, dat een onafhankelijk rechtscollege is, fysisch te scheiden van de administratie Media.

Ik heb hierover deze morgen een gesprek gevoerd met de directeur-generaal van de administratie, en ik heb hem uitgelegd dat daarmee de schuld voor mails of lekken niet meer in de schoenen van zijn personeel kan worden geschoven. Het spreekt vanzelf dat mensen die in dezelfde gangen rondlopen met elkaar praten. Ik kan me niet voorstellen dat dat niet gebeurt, want het gebouw vormt één entiteit. Natuurlijk wordt gewaakt over de discretie bij delicate dossiers, maar het is niet meer dan logisch dat mensen met elkaar praten. Ik ben voorstander van het splitsen van het VCM en de administratie. Een afzonderlijke huisvesting is noodzakelijk. Ik wil me trouwens aansluiten bij al degenen die hun vertrouwen hebben uitgesproken in de commissarissen.

We moeten ook resoluut werk maken van de verdere uitbouw van het personeelsbestand. Nu kan uitsluitend worden gewerkt via gedetacheerde ambtenaren, want dat staat uitdrukkelijk in het besluit over de oprichting van het VCM. De twee adjuncten van de directeur zijn trouwens twee heel bekwame mensen. De griffier kan dat beamen. Het zijn trouwens juridisch geschoolde mensen. We moeten het personeelsbestand proberen uit te breiden.

We zijn op werkbezoek geweest bij de Independent Television Commission in Londen en daar is enorm veel potentieel aanwezig. Ik heb er altijd voor gepleit dat het VCM op termijn een eigen autoriteit wordt zodat het een soort prejustitiële besluitvorming kan ontwikkelen waarbij in een aantal gevallen al op voorhand kan worden gevraagd of

iets al dan niet kan. Ik denk dan aan de hele 'Big Brother'-affaire. Het is zeker niet de fout van de drie commissarissen en een paar ambtenaren dat we die boot totnogtoe hebben gemist. Die mensen worden er natuurlijk niet voor betaald om van 's morgens vroeg tot 's avonds laat alle televisieprogramma's te screenen. Dat gebeurt wel bij de ITC, want die neemt systematische steekproeven en anticipeert op klachten. Het VCM werkt hoofdzakelijk op basis van klachten, al kan ook de regering een zaak aanhangig maken en kan het VCM ambtshalve een onderzoek uitvoeren. Als we van het VCM een autoriteit willen maken, moet alles systematisch worden onderzocht. Dat gebeurt nu trouwens al in het radiodossier. Alles wordt beluisterd en er worden fiches opgesteld. Dat gebeurt nu echter door medewerkers van de administratie Media.

Er werd me ook gevraagd hoe het nu zit met het onderzoek naar de heer Verstraeten en met de aandelenheisa. Ik heb nagekeken wat de bevoegdheden van het VCM dienaangaande zijn. Artikel 19septies bepaalt : 'Het commissariaat kan op ieder ogenblik de erkenning van de landelijke radio-omroep schorsen of intrekken indien de omroep zich niet houdt aan de bepalingen van de gecoördineerde decreten, dit besluit, de voorwaarden van de erkenning alsmede de voorwaarden bepaald in de offerte die door de erkende landelijke radio ingediend is, in overeenstemming waarmee het commissariaat de erkenning heeft afgeleverd. De schorsing of intrekking wordt steeds voorafgegaan door een ingebrekestelling vanwege het commissariaat die de landelijke omroep de kans biedt zich in regel te stellen. De landelijke radio-omroep beschikt over ten minste één maand tijd om de toestand te regulariseren. Die termijn kan door het commissariaat worden verlengd naargelang de vastgestelde inbreuk. Op diens verzoek wordt de landelijke radio gehoord.' Daarnaast is ook in een soort beroepsprocedure voorzien.

Het tweede hoofdstuk van het decreet, dat eigenlijk het eerste hoofdstuk is, gaat over de procedure inzake 'het onderzoek van klachtenonderzoeken ambtshalve, en onderzoeken op verzoek van de Vlaamse regering'. De eerste opdracht van het VCM was in feite de controle van de stations. We hebben bij het opstellen van het decreet bij wijze van voorbeeld gesteld dat het toch niet de taak is van een minister van Media om de zendvergunning van VTM te schorsen. Daarom hebben we die taak aan een onafhankelijk college toegewezen.

De heer Eric Van Rompuy : Volgens mij ging het voorbeeld over het opleggen van een sanctie aan de VRT.

Minister Dirk Van Mechelen : Dat is ook een goed voorbeeld natuurlijk. Mijnheer Van Rompuy, ik herinner me ook dat u uit de doeken deed welke heisa steeds opnieuw ontstond bij het intrekken van een radiolicentie. Men liet uitschijnen dat de minister van Media persoonlijk iets tegen de zender had. Om die redenen hebben we geopteerd voor een onafhankelijk commissariaat. De te volgen procedure is goed.

Het VCM is trouwens bezig met een onderzoek. Dat gebeurde niet alleen op mijn vraag, ook het commissariaat had het initiatief daartoe genomen. Op dat vlak moet ik de commissarissen dus geen lessen geven. We moeten ons aan de geest van het decreet houden en het VCM de zaak in alle vrijheid laten onderzoeken. Artikel 19bis van het besluit bepaalt de kwalificatiecriteria. Het zestiende punt ervan luidt : 'de opgave van een businessplan met inbegrip van een gedetailleerd financieel plan' en het zeventiende : 'de opgave van de financiële structuur, en voor zover het een vennootschap betreft, van de aandeelhoudersstructuur'. Dit is een van de aanvullende kwalificatiecriteria die we hebben opgelegd voor een erkenning.

U kent het onderzoek van de administratie Abafim. Mijnheer Verrijken, naar mijn bescheiden mening hebben ze wel geprobeerd om goed werk te leveren. Ze hebben een aantal dingen op papier gezet die door u perfect te controleren zijn.

Ik citeer enkele passages : 'Met de bijkomende middelen bij gelegenheid van de toekenning van de licentie beschikt 4FM over de nodige capaciteit zonder dat er op korte termijn op vreemde financiering een beroep moet worden gedaan. Er wordt evenwel niet vermeld van welke aandeelhouders de kapitaalsinjectie of obligatielening zou komen.'

Dit kan nu onderzocht worden, maar op het moment van de indiening kon dat niet. Men zegt verder over de inzichten op vlak van de reclamewerking : 'Deze gegevens die cruciaal zijn als insteek van het businessplan lijken ons inziens heel betrouwbaar.' Over de investeringsbereidheid wordt het volgende gezegd : 'Het lanceren van een nieuw mediameerk is geen nieuwigheid. 4FM geeft een gedetailleerd en heel overtuigende strategie weer met het uitgewerkt communicatieplan. Het marketingbeleid is een zeer gedegen uitgewerkt en onderbouwd plan.'

Over het personeelsplan zegt de administratie : 'Over het realistische karakter van deze cijfers kan moeilijk een uitspraak worden gedaan, aangezien niet wordt aangegeven voor welke prestatie de journalistieke medewerkers worden vergoed, noch welk aandeel op factuur zal worden verrekend. Gezien evenwel het gedetailleerd uitgewerkt personeelsplan, kan worden aangenomen dat de gepresenteerde cijfers voldoende zijn onderbouwd'. Het is evident dat iets pas kan worden gecontroleerd als het al functioneert.

De twee landelijke zenders moeten op een gelijke manier worden opgevolgd en gecontroleerd. Mijn voorstel is dat het VCM in alle rust kan werken. De zenders zijn nu drie maanden bezig. Het decreet zegt dat ze een jaar de tijd krijgen om volledig operationeel te worden. Dat is ook de reden waarom de licentievergoeding vanaf het tweede jaar aan de Vlaamse Gemeenschap moet worden betaald. De kwalificatiecriteria zijn vrij gedetailleerd. De Mediaraad heeft daar trouwens commentaar op gegeven. Ik heb altijd gezegd dat er in dit dossier niet genoeg transparante maatregelen kunnen worden opgelegd. Op die manier kan goed worden gecontroleerd. Inzake de vergoeding heeft McKinsey een onderzoek gedaan. We hanteren het Fins model, waarbij er een vaste vergoeding is en een vergoeding op basis van de bereikcijfers. Al deze zaken zullen na een jaar duidelijk worden. Niets belet echter dat er tussentijds wordt gecontroleerd. Het decreet laat dat toe.

De twee zenders moeten aan het VCM rapporteren voor 1 maart. In de loop van maart of april zal het VCM zijn jaarverslag afwerken. Het VCM heeft toegezegd om specifiek over dit verslag in deze commissie te komen rapporteren. Naar aanleiding daarvan kunnen we dan een debat voeren. Dan kan ook worden besproken wat de noden zijn om het VCM goed te laten werken.

Ik pleit er tot slot voor om de toekomst en onafhankelijkheid van het VCM te waarborgen. We mogen het kind niet met het badwater weggooien. We moeten het VCM behouden, en verbeteren.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft geprobeerd een omstandig antwoord te geven, maar het bevredigt me echter niet.

Cruciaal in het verhaal is het statuut van de nota. Ik had niet verwacht dat de minister me kon zeggen van wie deze nota afkomstig is. Het probleem is echter dat uit die nota politieke beïnvloeding

Decaluwe

blijkt, maar ik heb het dan niet over u, mijnheer de minister. De vraag is of u bereid bent om contact op te nemen met de server om te achterhalen wie de nota heeft bezorgd aan RadioVisie. Ik heb zelf al pogingen gedaan, maar het is me niet gelukt. Ik heb daarover e-mails.

Minister Dirk Van Mechelen : Verwijst u naar e-mails die afkomstig zijn van de administratie Media ?

De heer Carl Decaluwe : Neen, ik weet enkel dat het om een ambtenaar gaat. Ik heb kopieën van de e-mails.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik wil twee dingen voorstellen. Het document is voor het eerst opgedoken in het dossier van het kantoor Stibbe. Ik stel voor dat de voorzitter van deze commissie of ikzelf of wij samen in een brief vragen of de advocaat van dit kantoor bereid is toelichting te verstrekken over dat document.

De heer Carl Decaluwe : Dat is een goed voorstel.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik ben verder bereid te vragen dat wordt nagekeken of de mails afkomstig zijn van de Vlaamse administratie. Ik geef de formele opdracht dat daartoe alle technische middelen moeten worden uitgeput. Ik wil de heer Van de Velde, directeur-generaal van de administratie Media, ook de mogelijkheid geven hierop te reageren.

Ik vraag me af hoe dit document van de administratie afkomstig kan zijn, want de inhoud strookt niet met het dossier.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Van de Velde, we moeten elkaar goed begrijpen. Ik heb zelf gezegd dat het mijns inziens geen nota is van de Vlaamse administratie, omdat het tijdstip niet klopt. Het is ook geen nota van het VCM. Het is wel een ambtenaar die de nota per e-mail heeft bezorgd aan RadioVisie. Daar heb ik bewijzen van.

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, hoe kunt u weten dat het om een ambtenaar gaat ?

De heer Carl Decaluwe : Dat staat in zijn e-mail.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, ik stel voor dat u de e-mail voorleest.

De heer Carl Decaluwe : De e-mail dateert van 13 augustus 2001 en werd verstuurd om 13.48 uur. De verzender noemt zich 'gunstige wind'. In de tekst staat : 'Beste, u heeft zich in het radiodossier steeds objectief en goed ingelicht getoond. Vandaar ook dat ik vond dat u dit moest lezen. Soms moet men even vergeten voor wie men werkt en eerlijk zijn voorop stellen. De RMB-Walloniëconnectie gaat iets te ver.'

RadioVisie zendt daarop een e-mail terug. 'Hallo, (wie je ook moge zijn). Mogen we wat meer over je te weten komen ?' De betrokkene repliceert hierop : 'Miller had een frequentieprobleem. Hij heeft daar ook meer kandidaten dan frequenties. Door NRJ te helpen in Vlaanderen heeft hij één ontevreden gebuisde minder in Wallonië én krijgt hij ook extra inkomsten voor de RTBF uit Vlaanderen via de RMB.'

Hij geeft in zijn mail nog andere elementen. Hij besluit met : 'Ik kan je niet verder helpen dan tot hier. Er zijn genoeg feiten die je kan checken zonder dat ik mijn cv doormail.' Hij suggereert dan een aantal vragen die kunnen worden gesteld.

De volgende e-mail van diezelfde 'gunstige wind' aan RadioVisie dateert van 16 augustus 2001. Daarin staat : 'Sorry, ik ben maar een ambtenaar, ik werk niet voor of met NRJ. Ik weet wel dat de deal hier en het voorstel-Miller vertrokken is vanuit Deficom, aandeelhouder van de Vlaamse zendmaatschappij Energy Vlaanderen. Die hebben zowel contacten in de Waalse politiek als bij NRJ in Parijs.'

Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen probleem mee om deze informatie ter beschikking te stellen. We hebben de zaak nagegaan. (*Opmerkingen*)

Dan kan men zeggen dat niks nog relevant is. In het begin zei men ook dat de lekken irrelevant waren.

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, ik stel voor dat iedereen voor zich bepaalt wat de relevantie van deze mails is nadat hij de kopie van de tekst heeft gelezen.

Minister Van Mechelen heeft een aantal suggesties gedaan. We zullen een brief schrijven naar de advocaat. De minister moet nog bepalen hoever hij zal gaan om de zaak te laten onderzoeken.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik ben tevreden met de engagementen van minister

Decaluwe

Van Mechelen. Toch blijven er nog een aantal vragen onbeantwoord.

Minister Van Mechelen en zijn voorganger hebben over de werking van het VCM gezegd dat er een probleem is op het vlak van het personeelskader. De heer Keulen heeft het over honderden bladzijden die de commissarissen moeten doornemen, de heer Masyn heeft gezegd dat het om 6.000 bladzijden gaat. De auditeur van de Raad van State is in elk geval op een aantal vlakken niet zo positief over de behandeling van het dossier. Dat is een vaststelling. Blijkbaar is er een oproep om alle offertes over te maken aan de Raad van State. We zullen zien wat dit oplevert.

Mijnheer de minister, indien het gerechtelijk onderzoek aantoont dat er ook maar 1 euro zwart geld in de financieringsholding Think Media zit, dan is er een fundamenteel probleem. Ik ben er me van bewust dat de radiomakers van 4FM met die zaak in principe niets te maken hebben. Ik beleef er geen plezier aan om deze discussie aan te gaan.

De heer Vandenbossche heeft daarstraks hetzelfde gezegd. Voor mij zijn er nu al genoeg indicaties om aan het VCM te vragen de procedure inzake de schorsing in te trekken. (*Opmerkingen*)

Een andere zaak is de positie van de griffier. Uit de reacties van de collega's van de meerderheid heb ik begrepen dat er mogelijkheden zijn om iemand anders dan de heer Masyn bij het VCM te laten functioneren. Ik pleit ervoor daar gebruik van te maken, want anders blijven de moeilijkheden bestaan en moeten we er ons niet over verwonderen dat er opnieuw geruchten opduiken.

We moeten klaar en duidelijk zijn in ons optreden om de geloofwaardigheid van het commissariaat opnieuw op te bouwen. Mijnheer de voorzitter, wij hebben geen verborgen agenda. We willen het VCM niet kwijt, maar het is onze verdomde plicht om de nodige stappen te zetten.

De griffier van het VCM heeft tijdens de hoorzitting gezegd dat hij gebonden was aan de zwijgplicht tot de onderzoeksrechter hem had ondervraagd. Ik weet niet of dit waar is. Indien hij ondertussen is verhoord, is hij dan nog gehouden aan de zwijgplicht? Kan hij in deze commissie dan zijn verhaal vertellen?

Mijnheer de minister, ik blijf erbij dat uw relatie met de heer Van Dyck deontologisch correct han-

delen in de weg staat. U hebt een opsomming gegeven van de vergaderingen met de verschillende actoren. Ik neem daar akte van. Op zich heb ik daar geen probleem mee. De mist rond dit dossier blijft echter hangen.

Er blijven grote vraagtekens. We zullen alle documenten en het antwoord van de voorzitter van het VCM verder analyseren. Indien er nieuwe elementen opduiken, zullen we opnieuw een interpellatieverzoek indienen. Het uiteindelijke doel is klaarheid te scheppen. Het ultieme instrument daarvoor is de oprichting van een onderzoekscommissie. Dat is in het belang van de betrokkenen en van het VCM.

De heer Jos Stassen, commissievoorzitter : Op vraag van de minister geef ik even het woord aan de heer Coremans om het onderzoek van de dossiers door het VCM toe te lichten.

De heer Henri Coremans, voorzitter VCM : Mijnheer de voorzitter, ik dank de commissie voor het vertrouwen dat ze stelt in het commissariaat. Als voorzitter wens ik niet dat de griffier met alle zonden Israëls wordt beladen. Minister Van Mechelen heeft reeds gezegd dat de ambtenaren zich moeten kunnen verweren indien ze denken in hun eer te zijn geraakt.

Ik heb het verslag van de auditeur van de Raad van State over Finnpage nog niet gelezen. Er werd gevraagd waarom nog niet alle administratieve dossiers werden doorgezonden naar de Raad van State. De stukken zijn daar ondertussen gearriveerd. We hebben dat niet met alle administratieve dossiers gedaan. We streven een maximale openheid na. We hebben het dossier onmiddellijk doorgestuurd naar het parlement. We zijn immers van mening dat er nood is aan parlementaire controle precies omdat we een ruime autonomie hebben.

We hebben de dossiers die relevant waren voor de behandeling van de zaak doorgezonden. Er geldt immers ook nog de privacy. Waarom zouden we dossiers versturen indien die de privacy in het gedrang zou kunnen brengen?

De Raad van State heeft de stukken gevraagd, en heeft die ook gekregen. Alle vragen gingen over de ontvankelijkheid. Bij de behandeling van de ontvankelijkheid moet enkel worden nagegaan of de stukken aanwezig zijn in het dossier. Op de grond van de zaak wordt niet ingegaan.

Ik kan de vraag van de auditeur enkel verklaren vanuit zijn drang naar nieuwsgierigheid. Op de

Coremans

vraag waarom hij de zaak naar zich heeft toegetrokken op het ogenblik dat het onderzoek zich beperkt tot de vordering tot schorsing en er enkel moet worden nagegaan of alle door het decreet voorgeschreven stukken aanwezig waren, kan ik niet antwoorden. Hij heeft ze wel gekregen. Wij hebben immers niets te verbergen. We hebben nooit iets verborgen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Coremans, ik weet ook niet waarom de auditeur zich zo nieuwsgierig opstelt. Het is wel frappant dat wordt verwezen naar het dossier-Energy Vlaanderen en dat er omtrent de nota, waarvan de verzender onbekend is, problemen worden gesignaleerd. Wat is het verband ?

De voorzitter : We zullen de mensen van het kantoor Stibbe uitnodigen en horen wat hun antwoord is.

De heer Henri Coremans, voorzitter VCM : Mijnheer de voorzitter, er was sprake van een ongelijke behandeling. De twee pagina's over radio NRJ werden ingebracht. We hebben het nu enkel over de ontvankelijkheid. Daarbij moest enkel worden nagegaan of de stukken aanwezig waren.

In het dossier van NRJ waren de gegevens aanwezig. De beruchte nota waarvan de herkomst niet bekend is, stelt dat, ondanks het feit dat de naamloze vennootschap nog niet is opgericht, de statuten nog niet waren gepubliceerd en er nog geen financieel plan was, het dossier Energy Vlaanderen op 13 juli 2001 om 14.55 uur in ontvangst werd genomen. De commissarissen hebben daar kennis van genomen op 17 juli 2001. Alle dossiers waren nog verzegeld.

In dat dossier bevindt zich de notariële akte van oprichting van Energy Vlaanderen van 9 juli 2001. Er zat ook een uittreksel van het Staatsblad van 10 juli 2001 bij. Voor een keer was het Belgisch Staatsblad er vlug bij.

Het eerste bezwaar dat werd aangehaald door meester D'Hooghe valt weg. De notariële akte van oprichting was er, zelfs de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Het tweede bezwaar hield verband met de onverenigbaarheid in hoofd van de VUM. De VUM participeerde immers in de reclameregie VAR. In

het dossier werd gesteld dat de VUM niet aanwezig zou zijn in de eigen reclameregie, die door radio NRJ zal worden opgericht. Ook dat bezwaar viel weg.

Er werd ten slotte bezwaar gemaakt omdat er geen financieel plan was, maar dat klopt niet. Door het besluit werd ons de quoterings van de vier aanvullende kwalificatiecriteria opgelegd. We moesten dan ook het business- en financieringsplan met één enkel cijfer quoteren. Indien het achtbaar commissielid Verrijken zijn dossier had gelezen, dan had hij kunnen vaststellen dat onze motivering over het business- en financieringsplan vollediger is dan het stuk van Abafim.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer Coremans, de vorige keer hebt u uitdrukkelijk gezegd dat het niet voldeed, maar dat u daar slechts gedeeltelijk rekening mee hebt gehouden, omwille van de geringe puntenquotering.

De voorzitter : Mijnheer Verrijken, we hebben de discussie hierover al gevoerd. Die zaak is volledig uitgeklaard.

De heer Henri Coremans, voorzitter VCM : Op het vlak van de ontvankelijkheid was er geen enkel probleem. Er was zeker geen sprake van een ongelijke behandeling van Radio NRJ en van de overige kandidaten. We wachtten het arrest van de Raad van State af. Ik heb enkel kennis genomen van de conclusie, en dat is een verwerping van vordering tot schorsing.

De heer Carl Decaluwe : Dat lees ik ook wel. Het zijn de stukken van vóór die tijd die interessanter zijn.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft een fraai antwoord gegeven, maar over een punt kan ik het niet eens zijn met hem. Ik sta bovendien een beetje machteloos als iemand uit het publiek plots vooraan gaat zitten en mij de les spelt.

Ik ben ervan overtuigd dat er op financieel vlak nog veel werk te doen was. Dat plan en het businessplan waren niets waard. In een handelsrechtbank – dat van een veel lager niveau is – zouden ze direct worden afgeschoten. De plannen waren louter gebaseerd op wishful thinking.

Mijnheer de minister, ik vraag me samen met u af wat er op dat vlak kan worden verbeterd. Volgens mij moeten we het voorbeeld volgen van grote landen zoals de VS. Een radiozender kan niet worden

Verrijken

opgericht op basis van belofte. We moeten de kapitalistische weg inslaan, en net zoals bij het verstrekken van vergunningen voor openbare werken moeten bestaande financiële waarborgen worden gevraagd.

Minister Dirk Van Mechelen : Het decreet bepaalt dat een waarborg mag worden gevraagd ten belope van de licentieprijs voor het eerste jaar.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister, ik weet dat wel. Ik stel dat het onderzoek niet correct is verlopen. De heer Coremans valt mij aan omdat hij die uitspraak niet graag hoort, maar hij heeft wellicht geen politieke ervaring. (*Rumoer*)

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, de heer Verrijken stelt dat het financieel plan en het businessplan nergens op leken. Ik vraag hem om dat hard te maken. Kan hij ons vertellen hoe de procedure is verlopen, hoe de plannen in elkaar zaten en wat precies verkeerd is gelopen ? Eerder is al gebleken dat de heer Verrijken de dossiers niet echt heeft gelezen.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer Vandenbossche, u hebt niet het recht om me dat verwijt te maken. Ik heb alle stukken gelezen die me bereikt hebben en ik wil niemand verwijten dat bepaalde stukken niet zijn aangekomen.

Ik ben in elk geval volledig op de hoogte van wat tijdens de voorbije hoorzitting werd gezegd. De voorzitter van het VCM heeft toen gezegd dat er

geen voldoende grote, bestaande kapitaalswaarborg was. Er waren enkel beloften gedaan om de radio-uitzendingen te maken als de zender de vergunning in de wacht zou slepen. Die tastbare financiële waarborg was wel aanwezig bij de eerste groep. De voorzitter van het VCM heeft gezegd dat de financiële situatie niet goed was, maar dat het commissariaat daar niet veel rekening mee heeft gehouden omdat het slechts een minimaal deel uitmaakte van de score op 100. De financiële situatie woog daardoor niet door op de programmering, de kunde en de technische mogelijkheden. De voorstellen voldeden naar mijn mening niet om zo'n belangrijk financieel engagement aan te gaan.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Decaluwe, door de heren Keulen en Vandenbossche en door de heren Verrijken en Aers en mevrouw De Gryze werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.28 uur.*
